

Mikrobiologický ústav uvádí

NA STOPĚ PACHATELE

Díl druhý:
Pachatelem je streptokok

Přehled streptokoků

Příběh	Na KA	Jméno pachatele
4.	viri-dace (alfa)	<i>Streptococcus pneumoniae</i>
5.		skupina „ústních streptokoků“
1.		<i>Streptococcus pyogenes</i>
2.	(beta) hemo-	<i>Streptococcus agalactiae</i>
3.	lýza*	Skupina „non-A-non-B“ streptokoků
–	žádná	Streptokoky bez hemolýzy („gamáči“)

*u *S. agalactiae* jen částečná hemolýza

Přehled témat

Klinická charakteristika: Streptokoky s hemolýzou

Klinická charakteristika: Streptokoky s viridací

Léčba streptokokových onemocnění

Diagnostika streptokoků

Diferenciální diagnostika streptokoků

Pozdní následky streptokokových infekcí

Klinická charakteristika: streptokoky

s (β -)hemolýzou
(částečnou či úplnou)

Příběh první

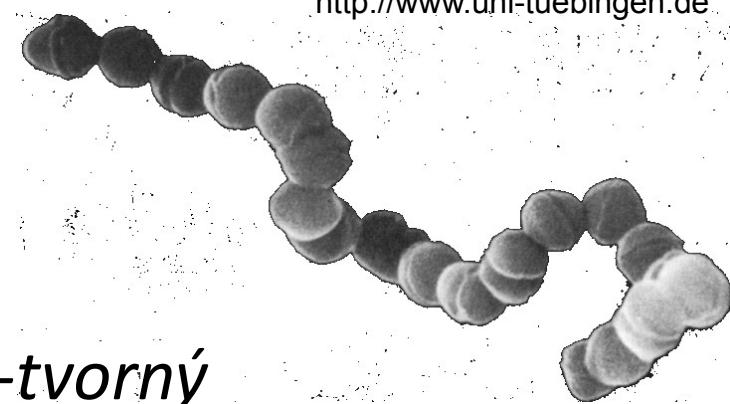

- Pan Hmoždinka je kutil. Pracoval v dílně, když se uvolnila těžká fošna se svěrákem a spadla mu na nohu. Vznikla **velká tržná rána**, navíc znečištěná. Pana Hmoždinku odvezli do nemocnice. **Ránu chirurgicky ošetřili**, ale objevily se vysoké horečky a příznaky **sepse**. Při reoperaci byl zjištěn zánět svalových obalů (fascií) s nekrózou. Bohužel, veškerá péče nepomohla: noha nakonec musela být amputována.

These large, dark, boil-like blisters are a diagnostic symptom of necrotizing fasciitis (also known as flesh-eating disease).
(Source: EMBBS, 1996 <http://mdchoice.com/>)

Kdo je vinen?

- Vinen je **Streptococcus pyogenes**

strepto = v řetízcích, *pyo-genes* = hniso-tvorný

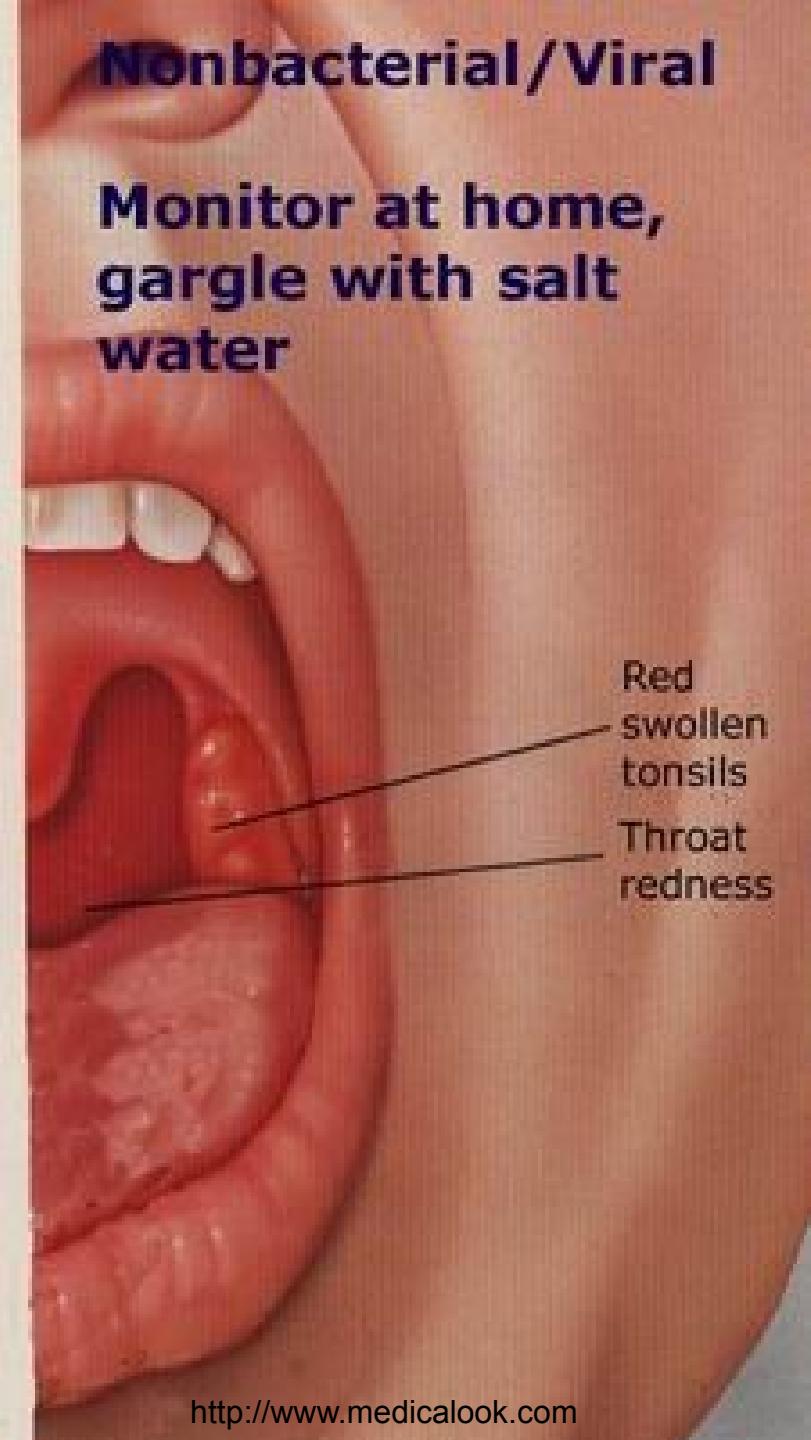
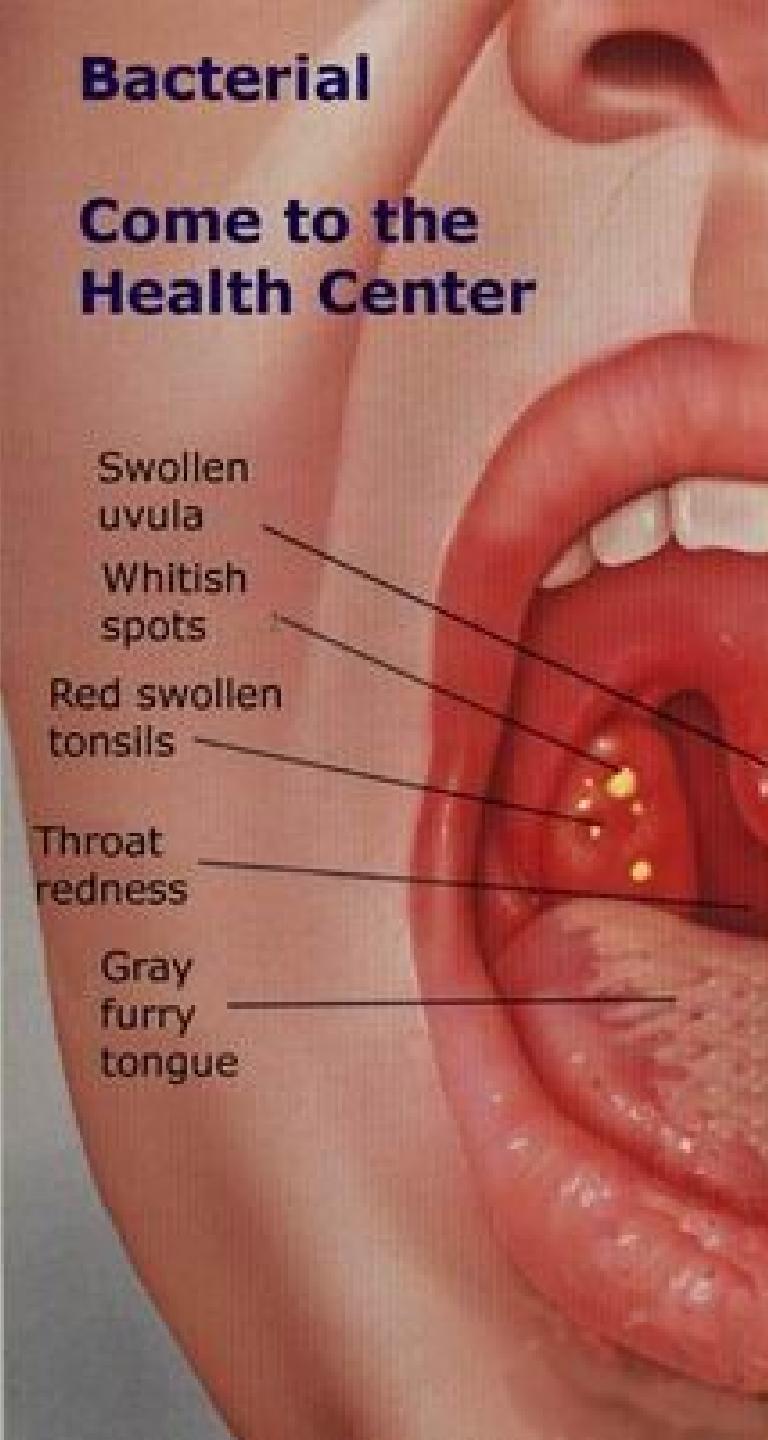
- *Streptococcus pyogenes* je známý jako původce angíny (akutní tonsilitidy) Způsobuje ale také hnisavé záněty tkání. Na rozdíl od abscesů, často působených stafylokoky, jde zde spíše o **flegmony**.
- Kromě angín má také na svědomí spálové angíny a erysipel – růži. Jde o kmeny produkující tzv. **erythrogenní toxin** (erythros = řecky červený)
- Pokud je bakterie sama napadena určitým bakteriofágem, stává se „masožravým streptokokem“ – „meat eating bug“ – náš případ.

Nekrotizující fasciitida

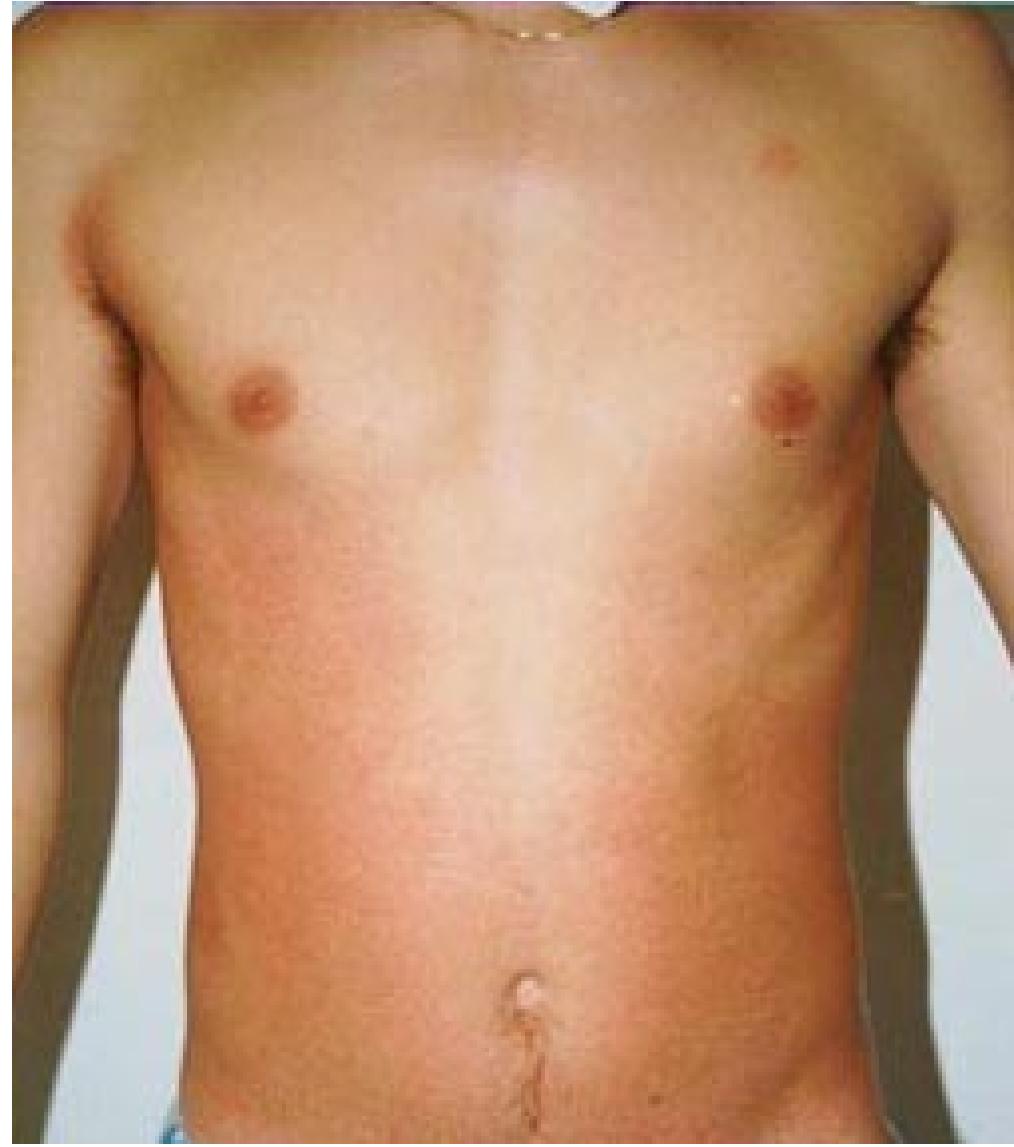
Ve skutečnosti je extrémně vzácná. Podmínkou je infekce kmene streptokoka fágem. Infekce uvedené dále jsou mnohem běžnější.

Tonsilitis („angína“): typická nemoc mladých

Spála (šarlach)

<http://www1.lf1.cuni.cz>

Spála = těžká angína + exantém (na kůži) + projevy na sliznici. Streptokok musí produkovat erytrogenní toxin.

Růže (erysipel)

www.infektionsnetz.at

Je to povrchová infekce kůže,
která se charaktericky šíří do
kožních lymfatických cév

Růže komplikovaná flegmónou

<http://www.megru.unizh.ch>

Další komplikace: Opakovaná růže může poškodit lymfatické cévy a vést k chronickým lymfatickým otokům.

<http://homepage.univie.ac.at>

Příběh druhý

- Mladá paní E. během těhotenství příliš nedbala na **těhotenské prohlídky**. V porodnici se objevila až při samotném porodu. **Porod proběhl bez komplikací**. Brzy se však u dítěte objevily **příznaky sepse s respiračním selháním**. Včasné léčbou se podařilo dítě zachránit a také předejít možnému vzniku **meningitidy**, která v podobných případech bohužel není nijak výjimečná.
- Později se ukázalo, že paní E. byla **nosičkou bakterie**, která byla ověřena jako pachatel onemocnění...

<http://home.cc.umanitoba.ca/~soninr/Dylan%20in%20hospital.JPG>

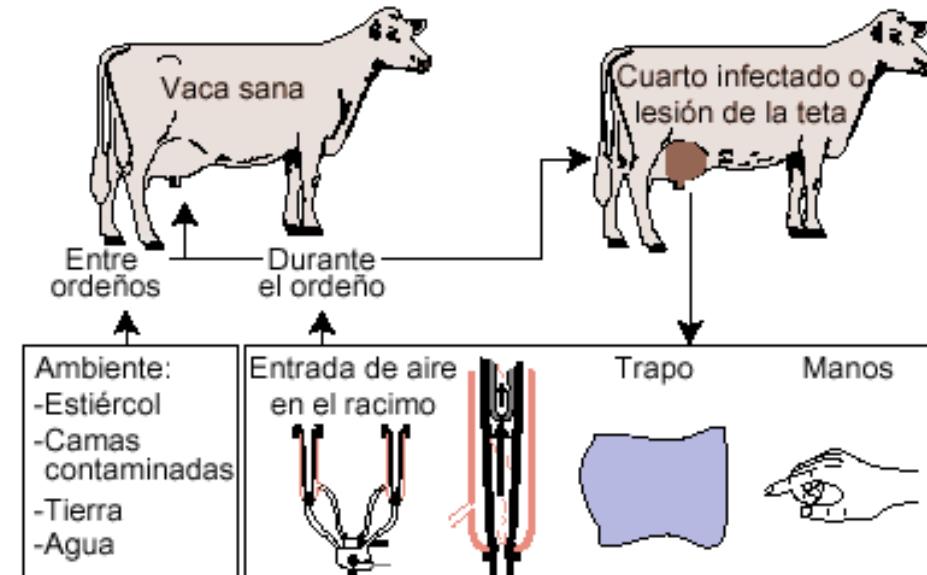
Kdo za to tentokrát může?

- I bakterie *Streptococcus agalactiae* je streptokokem. U člověka se však specializuje spíše na dolní část těla (**urogenitální infekce**), s možným postižením dítěte při porodu.

*Bystří studenti si všimnou druhového jména **a-galactiae**, tedy bez-mléčný. Tato bakterie opravdu způsobuje také záněty mléčné žlázy s poruchou tvorby mléka, avšak většinou je to u krav.*

Schéma přenosu *S. agalactiae* u krav (z veterinárního webu)

<http://www.infocarne.com>

Příběh třetí

- Klučíka J. škrábe v krku a nelepší se to. Že by angína? Jenže angína je zánět mandlí, a jemu mandle „vyndali“, i ty „nosní“ (adenektomie) a dokonce i ty krční (tonsilektomie).
- Rodiče s ním zašli k doktorce, ať mu napíše antibiotika. Doktorka ale rozhodla – nejdřív výtěr z krku, a pak se uvidí. Pozvala si J. za tři dny, až už měl výsledek. Nasadila mu penicilin, a ten brzy zabral.

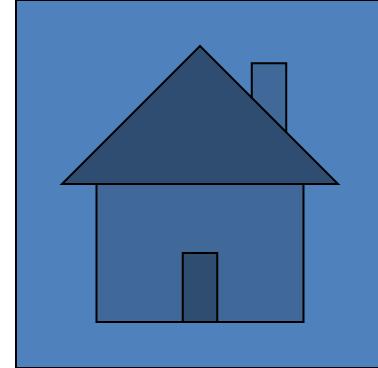

<http://www.stronghealth.com>

<http://www.childrenshospital.org>

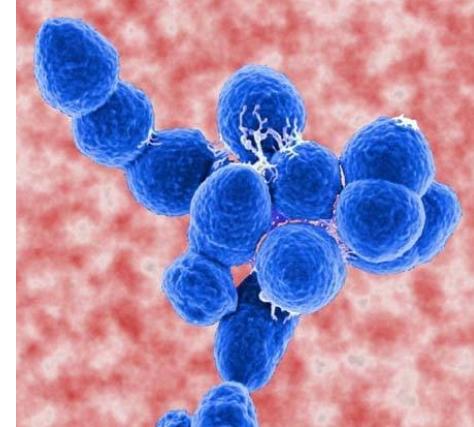
Kdo za to může?

- Takzvaným „**non-A-non-B**“ **streptokokům** tak říkáme proto, že nepatří ani do skupiny A (ve které je *Streptococcus pyogenes*) ani do skupiny B (kde je *S. agalactiae* a některé zvířecí streptokoky).
- Nezpůsobují tak často angíny, ale spíše faryngitidy – záněty hltanu. Často však mohou být přítomny v krku bez klinických potíží.
- Stejně jako u angín je u citlivých kmenů lékem volby **penicilin**; makrolidy jen u alergiků.

Klinická charakteristika:
streptokoky
s viridací
(α -hemolýzou)

Příběh čtvrtý

- Paní B., důchodkyně nemá slezinu – vyňali jí ji před léty po autonehodě.
- Před několika dny začala být „nachlazená“, nevěnovala tomu pozornost, ale teď se její stav zhoršil, takže ji dcera dovezla do nemocnice, kde ji hospitalizovali na infekčním oddělení s podezřením na zánět mozkových blan
- Díky včasnému nasazení antibiotik se její stav zlepšil a za dva týdny se uzdravila.

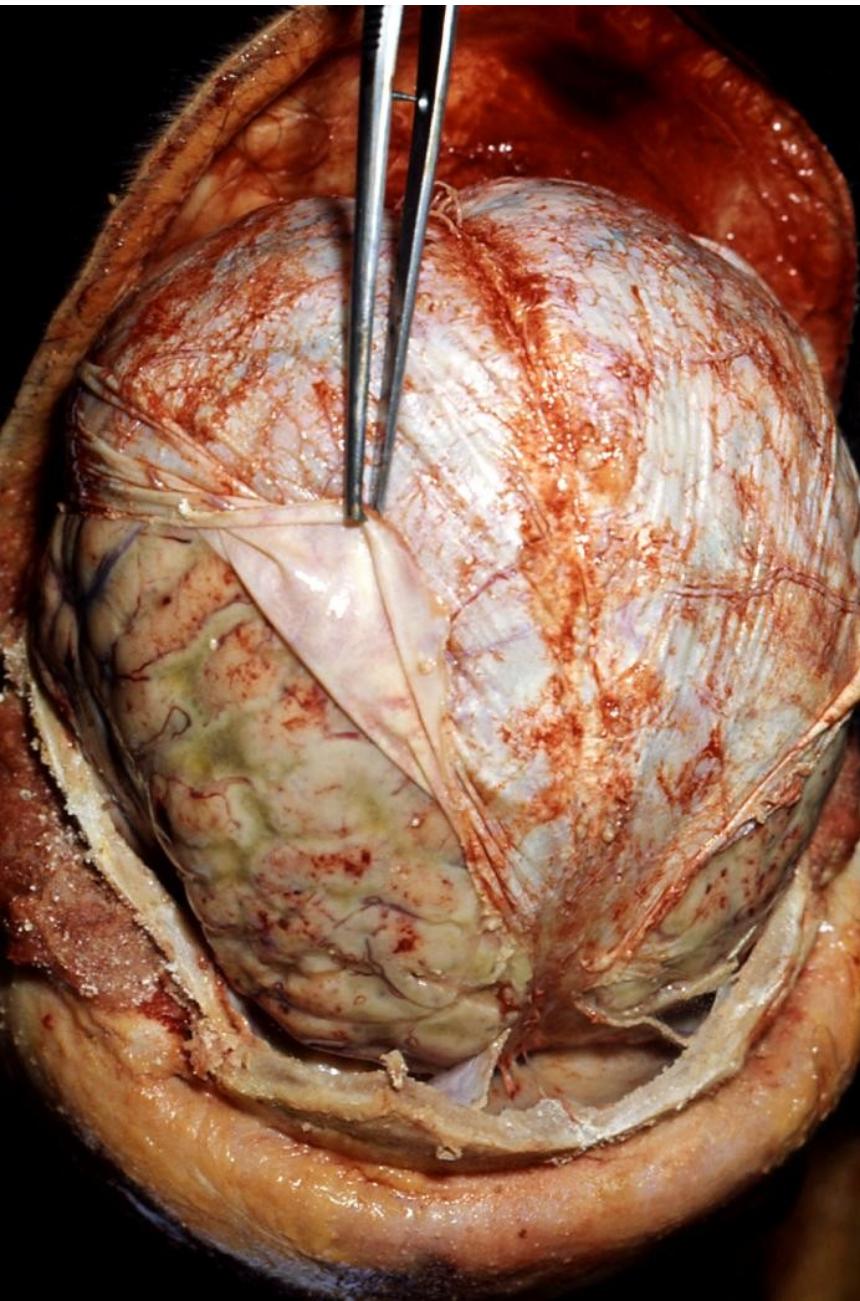
Zločincem je v tomto případě

- ***Streptococcus pneumoniae***, čili „pneumokok“. Dříve se mu říkalo *Diplococcus pneumoniae*, netvoří totiž řetízky, ale jen dvojice. Také není ideálně kulatý, má spíše lancetovitý (to česky znamená kopíčkovitý) tvar.
(To si zapamatujte, examinátory potěší, když to budete vědět. ☺)
- V malém množství se nachází i ve farynzích zdravých osob. Jinak je ale původcem zánětů plic, paranasálních dutin středního ucha, a také původcem sepsí a meningitid.

Zdravý bubínek (vlevo), zánět
středního ucha (vpravo)

Pneumokoková meningitida

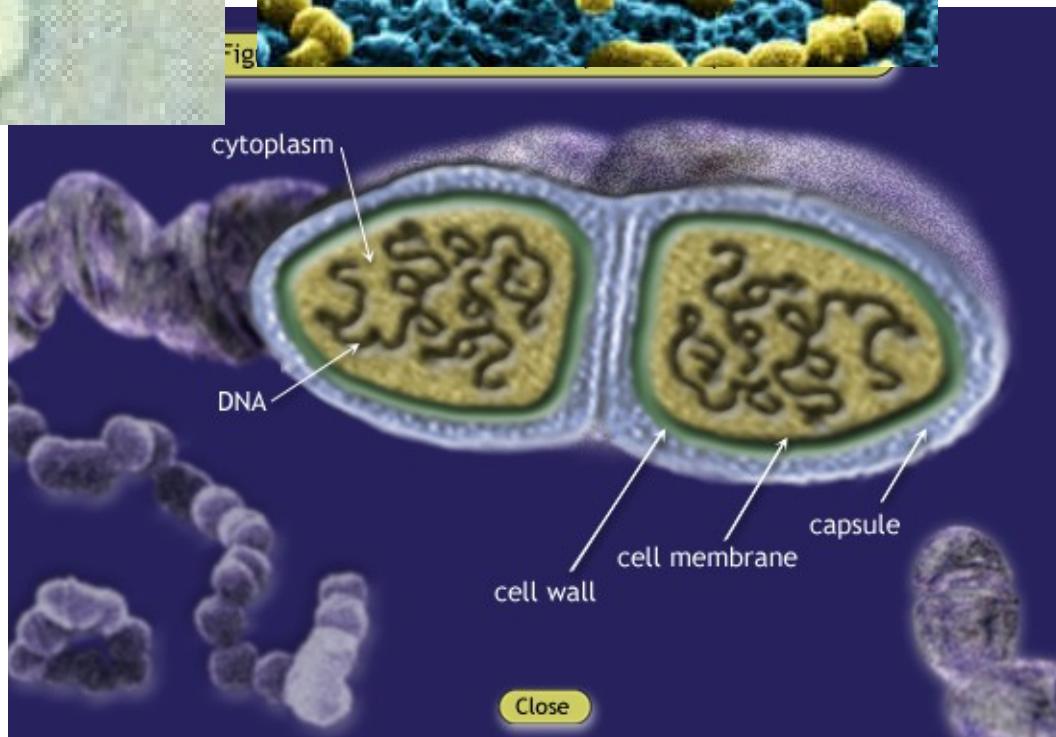
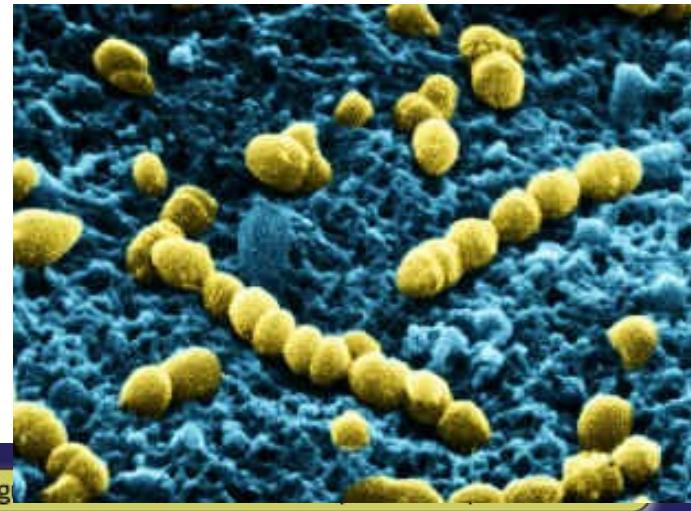
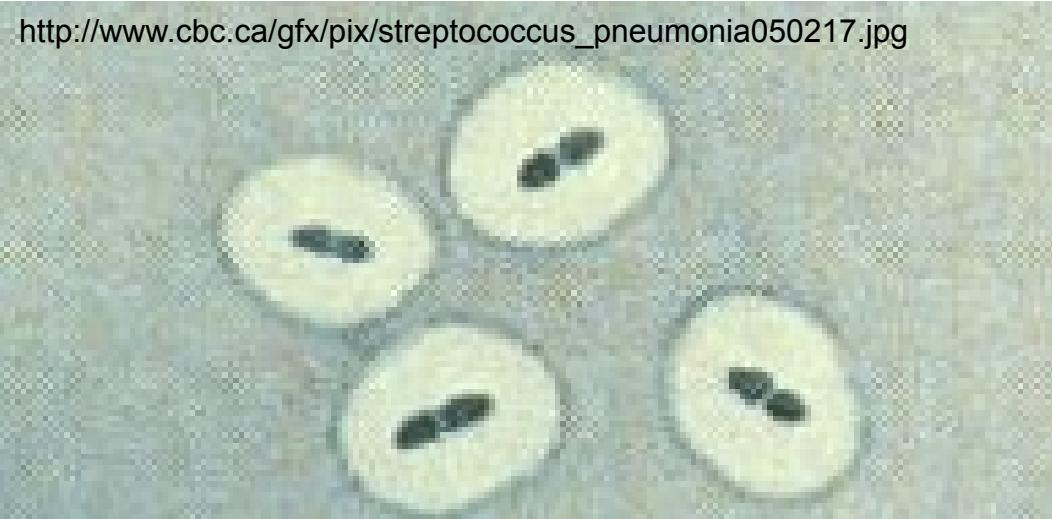
<http://www.meningitis.com.au>

<http://commons.wikimedia.org>

Takhle tento zločinec vypadá

www.students.stedwards.edu

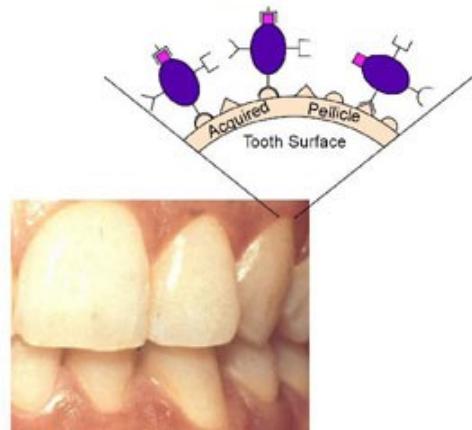
http://www.cbc.ca/gfx/pix/streptococcus_pneumonia050217.jpg

<http://www.uni-tuebingen.de>

<http://www.uni-tuebingen.de>

Příběh pátý

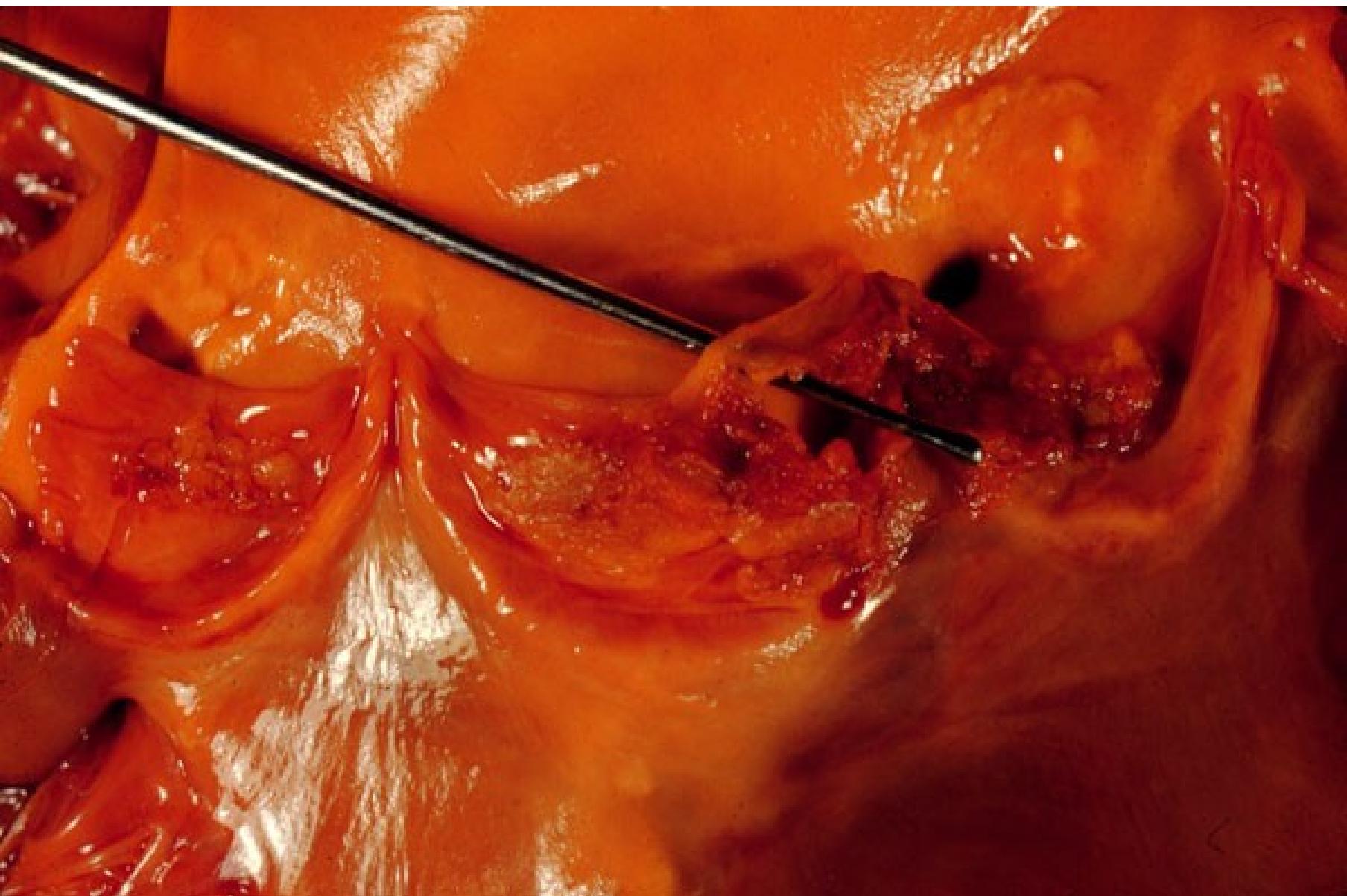
- Pan S. má už dlouho dobu potíže se srdcem, které si dokonce vyžádaly operaci, při které mu byla do srdce voperována **umělá srdeční chlopeň**.
- Před měsícem měl **ošklivý zubní kaz**, a dost dlouho trvalo, než našel čas zajít k zubaři.
- Nyní se mu zhoršily srdeční potíže natolik, že musel být hospitalizován. Byla stanovena diagnóza **endocarditis lenta**.

Kdo je tentokrát pachatelem?

- **Ústní streptokoky, viridující streptokoky, alfa streptokoky**, v laboratoři dokonce můžete zaslechnout slovo „alfíci“ – všechny tyto pojmy označují skupinu streptokoků, které na krevním agaru viridují; obvykle se ovšem myslí „ty ostatní kromě pneumokoka“.
- Jsou normální součástí mikroflóry ústní dutiny a částečně i faryngu. I za fyziologických okolností se neustále v malém množství dostávají do krve. Malér je, když se jich tam dostane hodně najednou a když narazí na terén, kde se uchytí.

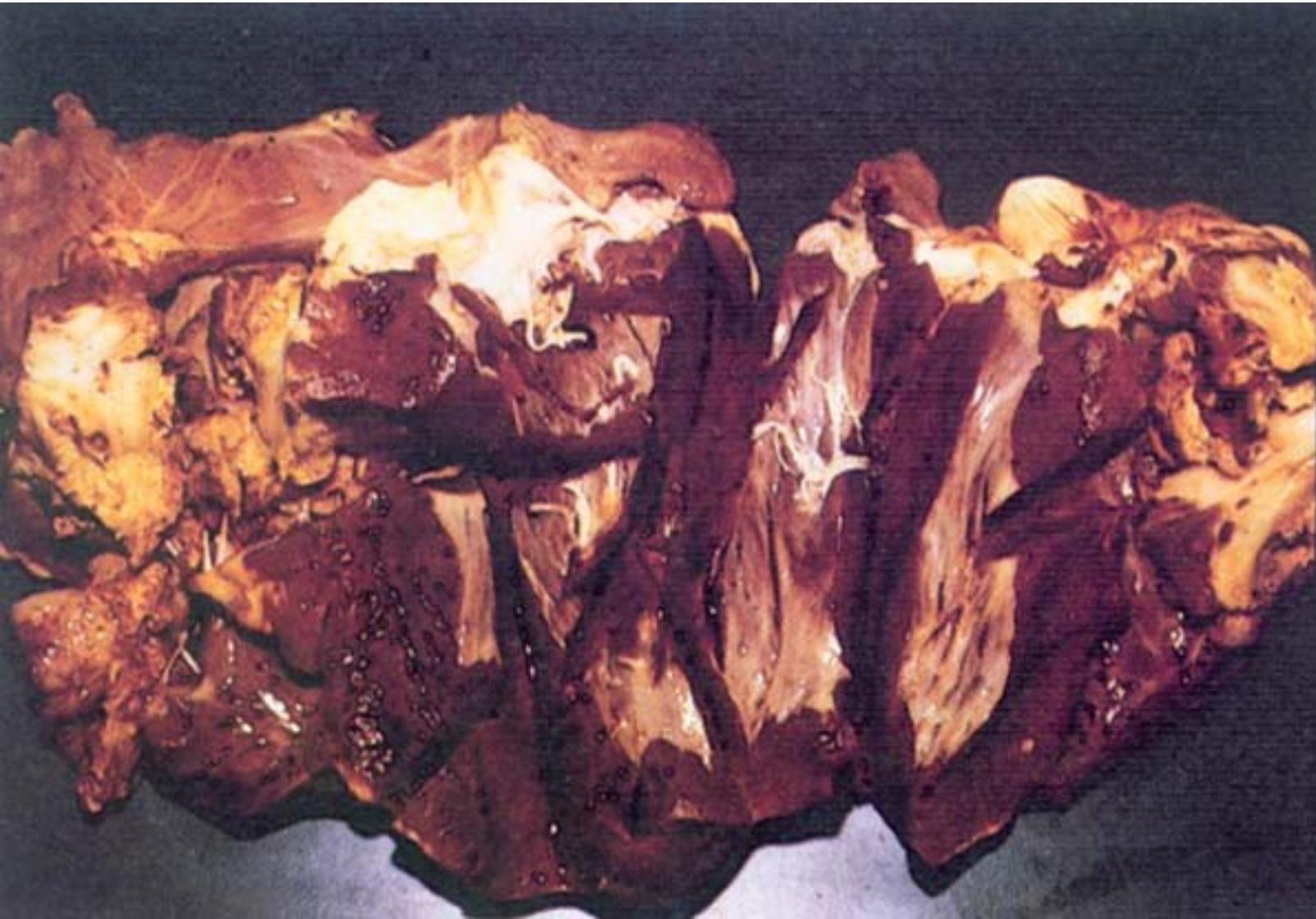
Vegetace na chlopni

<http://www.pathguy.com>

Postižené srdce

<http://www.fao.org/docrep/003/t0756e/T0756E83.jpg>

Někteří možní pachatelé

S. salivarius

<http://www.osel.cz>

S. sanguis/sanguinis

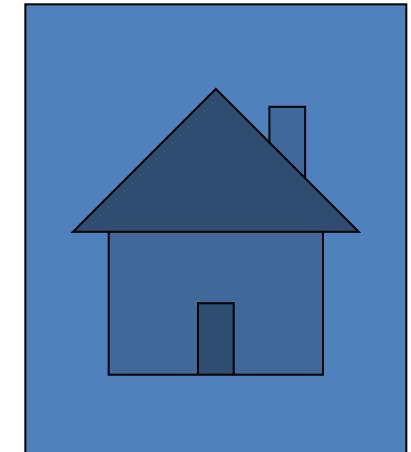
<http://microbewiki.kenyon.edu>

S. mutans

<http://wishart.biology.ualberta.ca>

S. mutans má pravděpodobně ze všech ústních streptokoků největší vztah k zubnímu kazu.

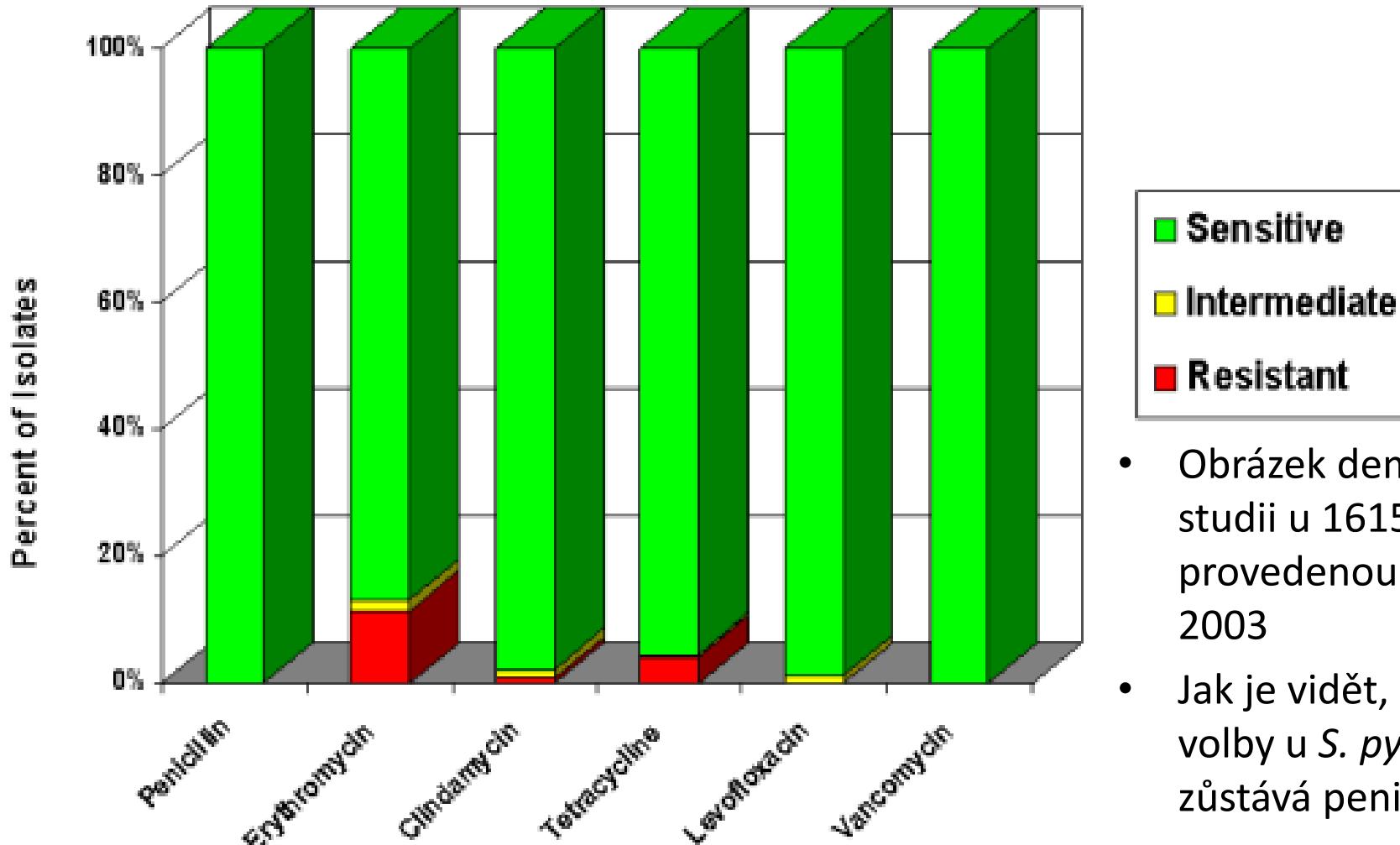

Léčba streptokokových onemocnění

Léčba: spravedlivý trest zločinci

- Zločinné streptokoky potrestáme vhodným antibiotikem. U streptokoků je stále lékem volby klasický Flemingův penicilin (at' už parenterální G-penicilin nebo perorální V-penicilin). Makrolidy se používají u prokázané alergie na penicilin, mezi léky další volby patří doxycyklin, ko-trimoxazol, ampicilin a další. Vankomycin je rezervní, zatím stoprocentně účinné atb (žádná zóna = chyba, nejde o streptokoka).

Citlivost streptokoků na antibiotika

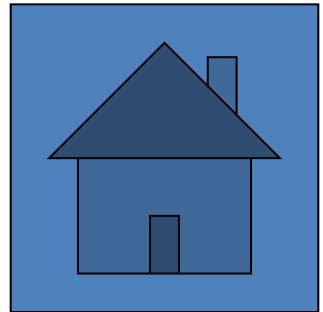
- Obrázek demonstruje studii u 1615 branců, provedenou v roce 2003
- Jak je vidět, lékem volby u *S. pyogenes* zůstává penicilin

Odečítání in vitro citlivosti

- Zpravidla odečteme **difusní diskový test** – změříme zóny a porovnáme s referenčními zónami
- Opět: horší patogen (pyogenní streptokok) je citlivější než mírnější patogeny
- Testy jsou provedeny na **MH agaru s krvinkami** nebo **na krevním agaru**. Na prostém MH agaru totiž většina streptokoků roste špatně nebo vůbec.

Ovšem v diagnostice se to nedá využít, protože některé streptokoky vyrůst mohou!

Test citlivosti na streptokoky

Antibiotikum	Zkratka	Referenč. zóna*
Penicilin (základní penic.)	P	28 mm
Cefalotin (cefalosp. 1. g.)	KF	18 mm
Erytromycin (makrolid)	E	23 mm
Klindamycin (linkosamid)	DA	19 mm
Chloramfenikol	C	21 mm
Doxycyklin (tetracyklin)	DO	19 mm
Vankomycin (glykopeptid)	VA	17 mm

Klindamycin se běžně testuje, nemáme ho však v praktiku

Diagnostika streptokoků

Popis pachatelů (diagnostika) – 1

- Mikroskopie: grampozitivní koky
- Kultivace: na KA kolonie šedé až bezbarvé, většinou drobné, větší kolonie má *Streptococcus agalactiae*
- Hemolytické vlastnosti: některé viridují, některé částečně či úplně hemolyzují
- Nerostou na KA s 10 % NaCl, ani na Slanetz-Bartleyově či žluč-eskulinové půdě. Jsou však (spolu s enterokoky) rezistentní na aminoglykosidy.

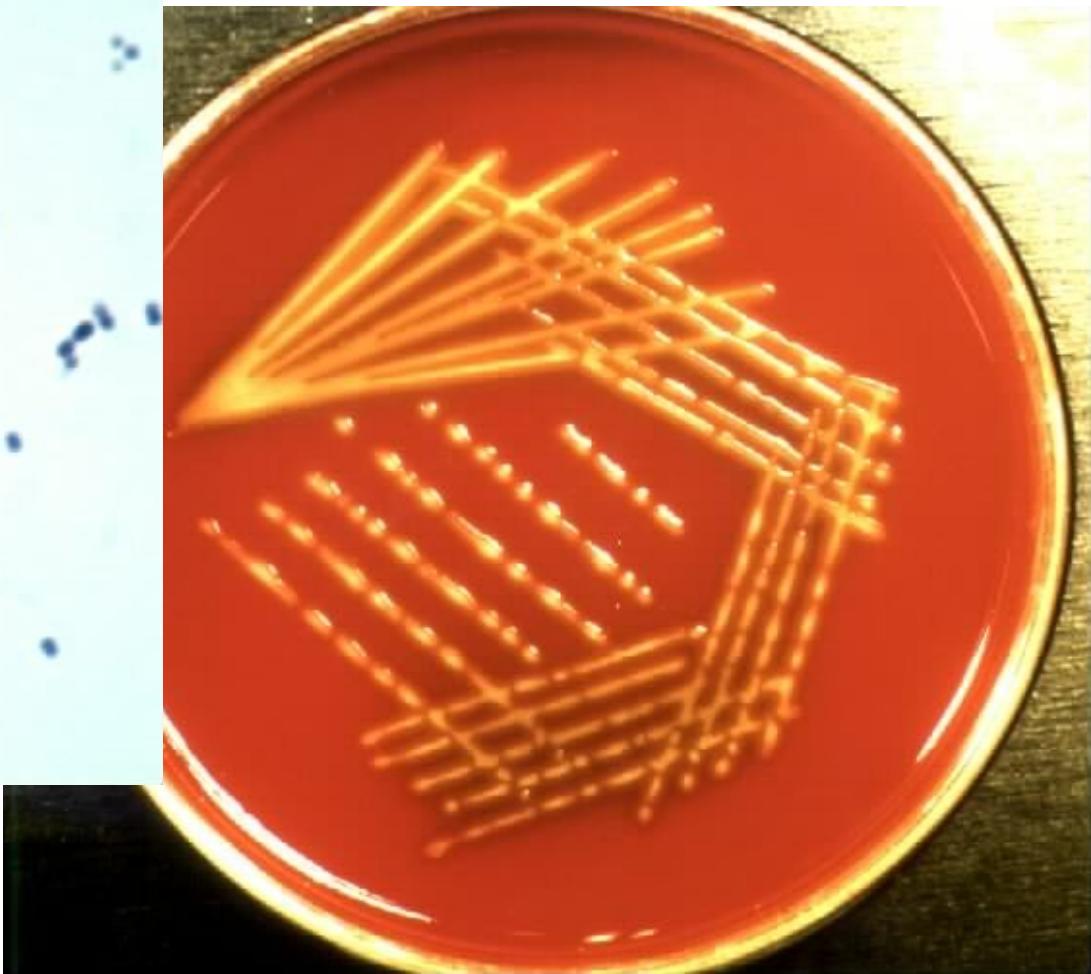
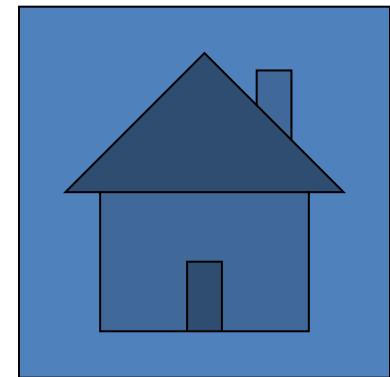
Popis pachatelů (diagnostika) – 2

- Biochemické testy: kataláza i oxidáza negativní, biochemicky lze rozlišit jednotlivé druhy zejména u viridujících
- Antigenní analýza může naopak pomocí spíše u hemolyzujících streptokoků. Používá se systém dle Lancefieldové – teoreticky zahrnuje všechny streptokoky, ale mnohé viridující nedisponují žádným antigenem v tomto systému. Skupiny mají písmena A, B, C, E, F, G a další.

Fotografie z databáze zločinců

Zdroj: archiv
Mikrobiologického ústavu

Diferenciální diagnostika streptokoků

Odlišení od ostatních podezřelých (diferenciální diagnostika 1)

<http://memiserv.medmikr.o.ruhr-uni-bochum.de>

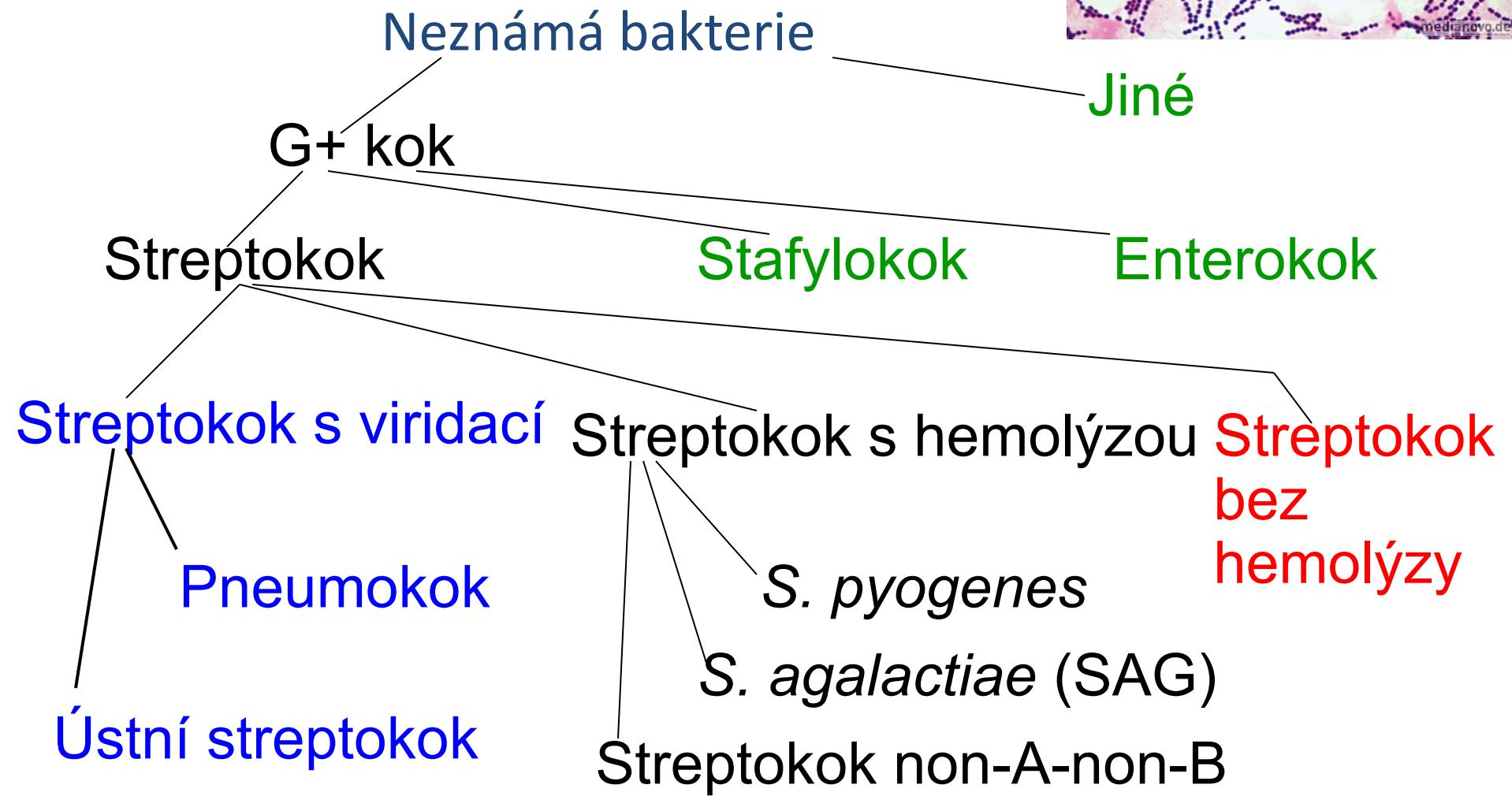
- Gramovo barvení odhalí všechny bakterie, které nepatří mezi grampozitivní koky.
- Pozitivní kataláza od streptokoků odliší stafylokoky
- Růst na SB a ŽE půdě odhalí enterokoky, které jsou také všechny pozitivní v takzvaném PYR-testu, kdežto streptokok je pozitivní jen jeden, a to zrovna takový, kterého si málokdo s enterokokem splete (o něm bude řeč dále)

Rozlišení podezřelých streptokoků (diferenciální diagnostika 2)

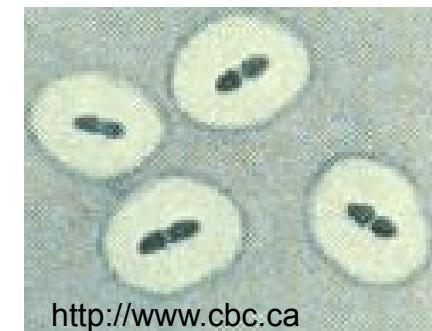
- Při rozlišování streptokoků hodnotíme nejdříve hemolýzu – streptokoky členíme na viridující, hemolyzující (částečně či úplně) a ahemolytické
- Pneumokoka od ostatních viridujících poznáme pomocí pozitivního optochinového testu, testu rozpustnosti ve žluči a dalších
- *S. pyogenes* se od ostatních hemolytických pozná pozitivním bacitracinovým a PYR testem
- *S. agalactiae* se zase pozná pozitivním CAMP testem – o všech těchto testeck viz dále

Schematicky:

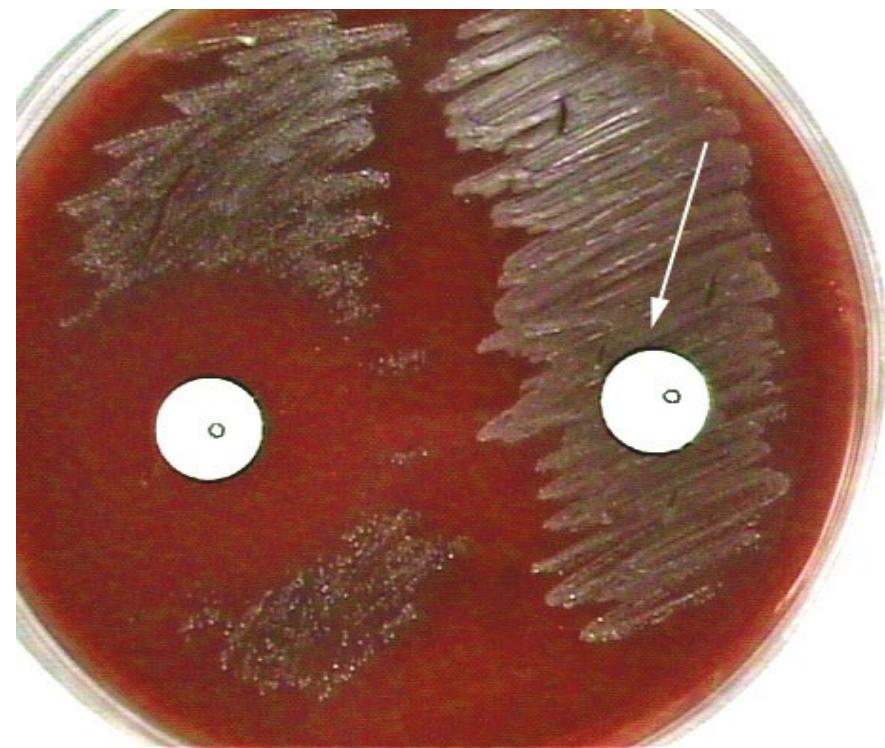
Pneumokok: jak pojmotit podezření

- Pneumokoka odlišíme optochinovým testem – viz další obrazovka.
- Podezření však můžeme pojmotit, když:
 - mikroskopicky vidíme lancetovité diplokoky
 - kultivačně jsou kolonie ploché, penízkovité až miskovité, někdy s centrálním vyvýšením
 - někdy naopak jsou kolonie výrazné, hlenovité to jsou kmeny s výraznou tvorbou pouzdra (zpravidla velmi virulentní)

Optochinový test

- Klasický test k odlišení pneumokoka od ústních streptokoků. Pneumokok je citlivý na antibiotikum optochin, ústní streptokoky jsou rezistentní. (Optochin se dnes už nepoužívá léčebně, zůstal tedy jen v diagnostice)
- Občas se používá také test rozpustnosti ve žluči. Dnes už historický význam má test patogenity pro myš.

Druhové určení ústního streptokoka

- Jen blázen (nebo badatel) by druhově určoval ústního streptokoka z ústní dutiny nebo krku. Proč to činit, když je v těchto místech běžnou flórou?
- Na druhou stranu, máme-li kmen z hemokultury či likvoru, je jeho určení na místě. U viridujících streptokoků nemá smysl snažit se o antigenní analýzu, zato, jak jsme se již dozvěděli, velice dobře lze použít biochemické určení.
- V našich podmírkách je to STREPTOTest 16

STREPTOTest 16 – jak odečíst

Tři mušketýři byli čtyři. STREPTOTest 16 (a stejně tak i STAPHYtest 16 a ENTEROTest 16) používá 17 reakcí.

- První reakcí je opět VPT (D'Artagnan!)
- Druhou až devátou reakcí je opět první řádek v dvojřádku
- Obdobně desátou až sedmnáctou reakcí je druhý řádek v dvojřádku

Příklad výsledku STREPTOtestu 16:
Kód 511 420 *Streptococcus salivarius*
% pravd. 97,19 Index typičnosti 1,00

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
Zkum	H	G	F	E	D	C	B	A	H	G	F	E	D	C	B	A	
První řádek panelu									Druhý řádek panelu								
+	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●
-	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●
?	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●
	+	-	+	+	-	-	+	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-
	1	2	4	1	2	4	1	2	4	1	2	4	1	2	4	1	2
	5		1			1			4			2		2		0	

Obzvlášť obávaný pachatel: pyogenní streptokok. Jak na něj?

PYR test

- PYR test je provedením podobný oxidázovému. Na kolonie se umístí reakční ploška proužku. Počká se deset minut a přikápne se činidlo. Pozitivní je červené zbarvení.
- *Bacitracinový test* byl stejný jako optochinový, jen se použilo jiné antibiotikum. Dnes byl pro menší spolehlivost opuštěn.

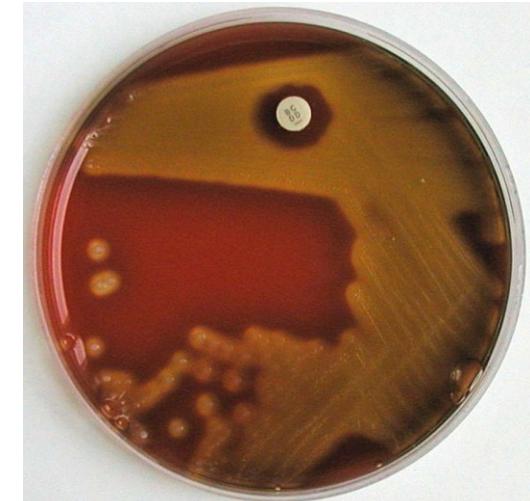

Foto: archiv Mikrobiologického ústavu

A přichází druhý:

***Streptococcus agalactiae* – 1**

- Mnohé bakterie tvoří hemolyziny
- Pokud na agar působí dva hemolyziny, může být jejich působení synergické nebo antagonistické.
- Příkladem synergismu je CAMP faktor *Str. agalactiae* a beta lyzin *Staphylococcus aureus*
- Nelze jej použít k diagnostice zlatého stafylokoká – ne každý totiž produkuje beta lyzin! Používá se tedy jen v dg. streptokoků

CAMP test

- Na agar se naočkuje testovaný kmen (*S. agalactiae*) a kolmo k němu laboratorní kmen zlatého stafylokoká ——————→
- V případě pozitivity vidíme zesílenou hemolýzu ve tvaru dvou trojúhelníků, anebo, poetičtěji, motýlích křídel →

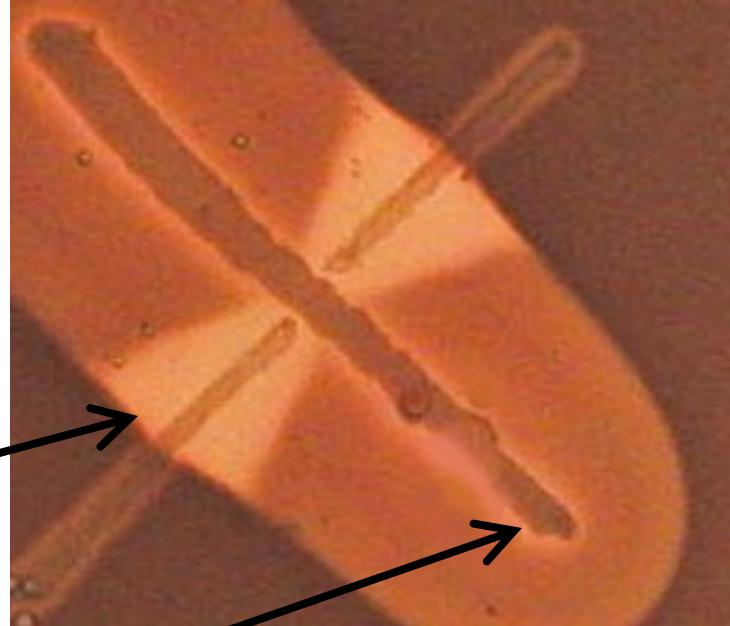

Foto O. Z.

Hemolytičtí pachatelé – shrnutí

Bacitracinový a PYR test	CAMP test	Streptokok
pozitivní	negativní*	<i>S. pyogenes</i>
negativní	pozitivní	<i>S. agalactiae</i>
negativní	negativní	non-A-non-B streptokok**
pozitivní	pozitivní	ptákovina, špatný test, případně směs dvou kmenů

*někdy slabý synergismus, který nemá charakteristický tvar a velikost

**v případě potřeby se blíže identifikuje průkazem antigenu

Latexová aglutinace

Latexová aglutinace slouží k přesnému určení non-A-non-B streptokoků dle schematu Lancefieldové (nicméně zpravidla stačí určení „je to non-A-non-B streptokok“).

Princip ukazuje obrázek. Aglutinace streptokoků s protilátkou je usnadněna díky latexovým částicím

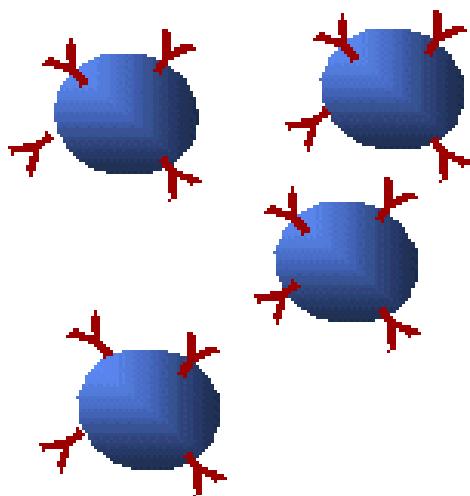

Figura 2a

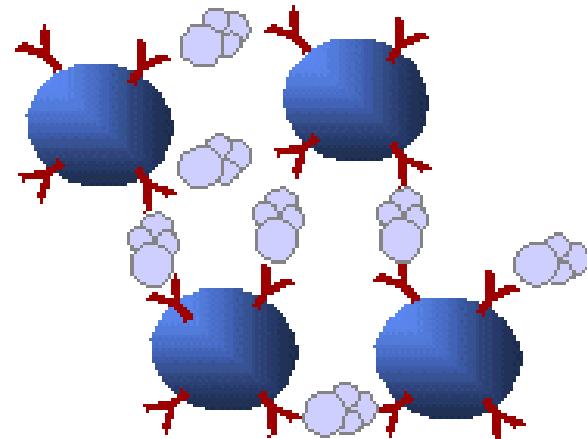

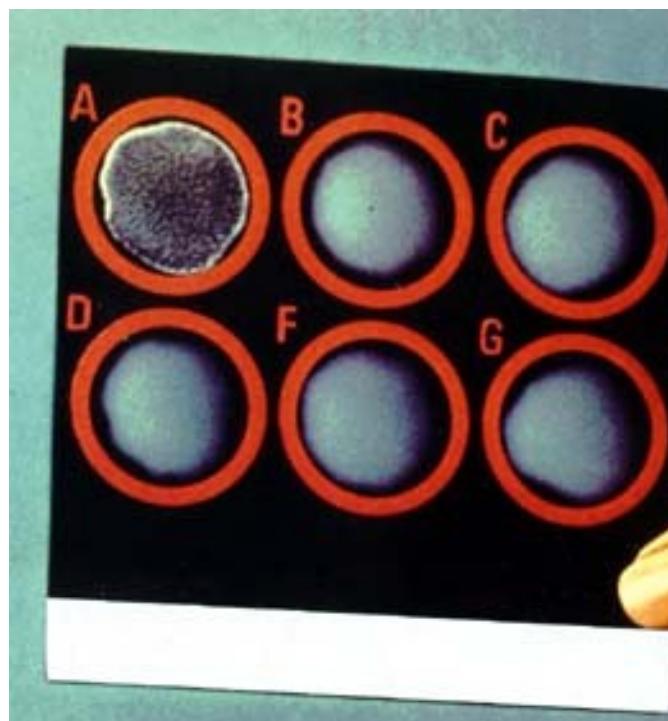
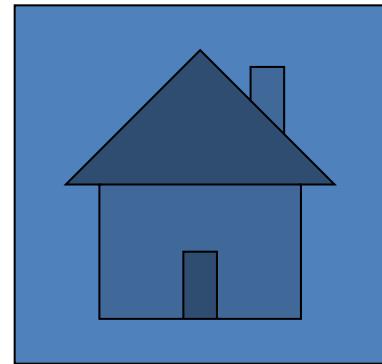
Figura 2b

Zapamatujte si:

- **Streptokoky s hemolýzou** (úplnou nebo částečnou), ale také streptokoky zcela bez hemolýzy mohou být zpravidla dále určovány **latexovou aglutinací** (je-li to zapotřebí). Jejich biochemická aktivita je zpravidla slabá.
- **Streptokoky s viridací** (alfa-streptokoky) lze zpravidla dále určovat **biochemickými testy** (je-li to zapotřebí). Jejich antigenní determinanty jsou zpravidla slabé.

Latexová aglutinace – prakticky

- Praktický test: lahvičky se směsí antibiotik a latexových částic, výsledek (pozitivita v prvním kolečku)

<http://www.medicine.uiowa.edu>

<http://www.pro-lab.com>

Pozdní následky streptokokových infekcí

Streptococcus pyogenes:

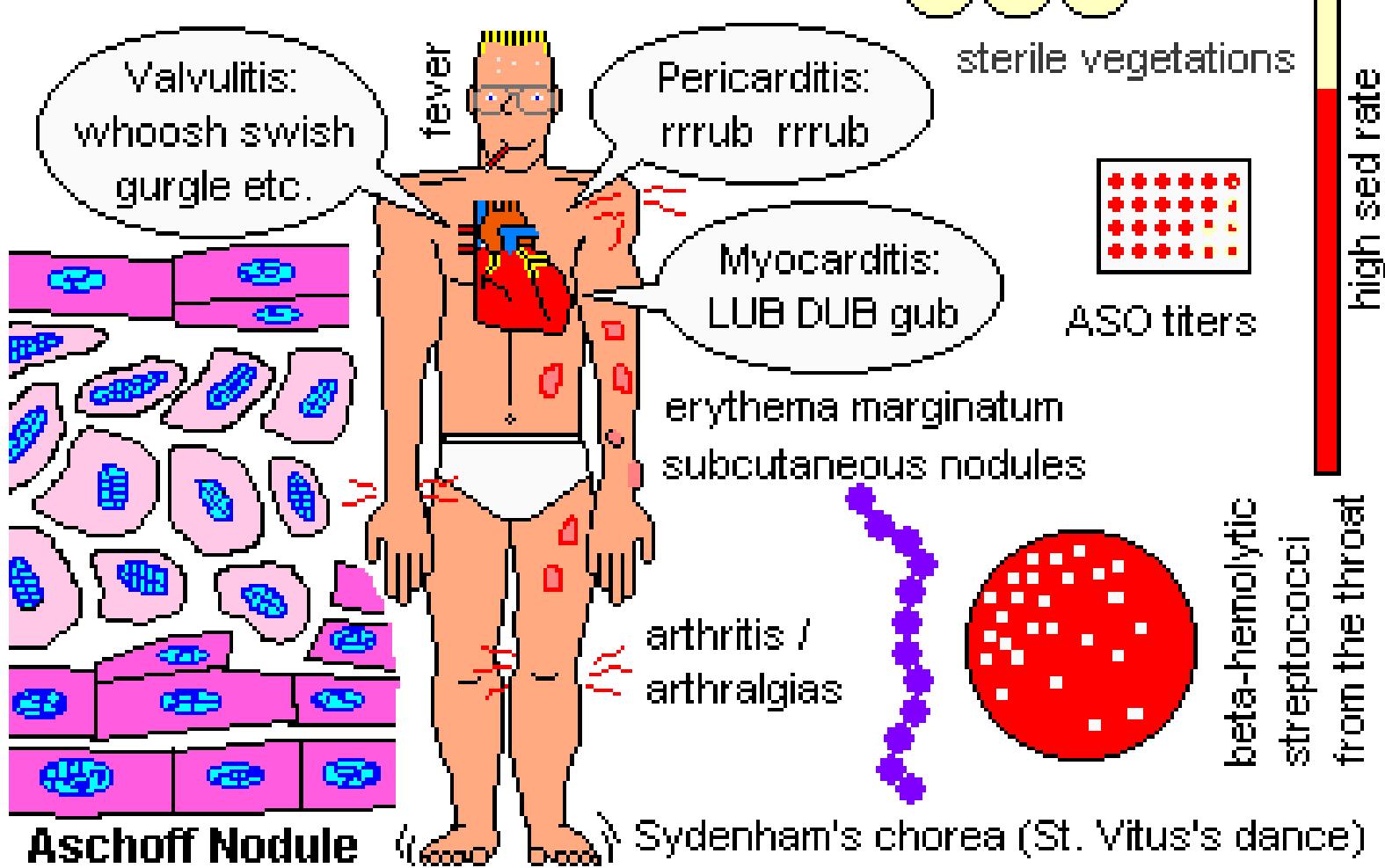
- Už víte, že *S. pyogenes* způsobuje angíny, spály, erysipel, flegmóny.
- I po té, co sám zmizí z organismu, může po něm zbýt děsivé dědictví! Protilátky proti němu kolují v krvi... a omylem se místo na streptokoky vážou na některé struktury organismu. Tím vzniká akutní glomerulonefritis či revmatická horečka.

Bystří studenti si vzpomněli, že už o tom slyšeli...

Revmatická horečka

<http://mednote.co.kr>

Acute Rheumatic Fever

ASLO: způsob, jak zjistit, kolik protilátek vlastně v krvi koluje

- Pomocí testu ASLO zjistíte, zda je přítomna normální protilátková odpověď, nebo přemrštěná autoimunita s rizikem vývoje glomerulonefritidy nebo revmatické horečky
- Test ASLO se provádí zpravidla po prodělané streptokokové infekci. Průkazem protilátky se nesnažíme prokázat infekci (o té víme), ale zjistit, zda dochází k vývoji autoimunity. Nejde tedy vlastně o nepřímý průkaz, přestože prokazujeme protilátky.

ASLO: princip (opakování)

- Protilátka blokuje hemolytický efekt toxinu (streptolyzinu O) na krvinku.
- U ASLO neužíváme geometrickou řadu. Hodnoty ředění jsou na lístečku.
- Titr nad cca 250 znamená možnost autoimunitní odpovědi
- Všimněte si, že v angličtině se ASLO označuje jako ASO Zrada je, že zkratka ASLO přitom také existuje a označuje stafylolyzin.

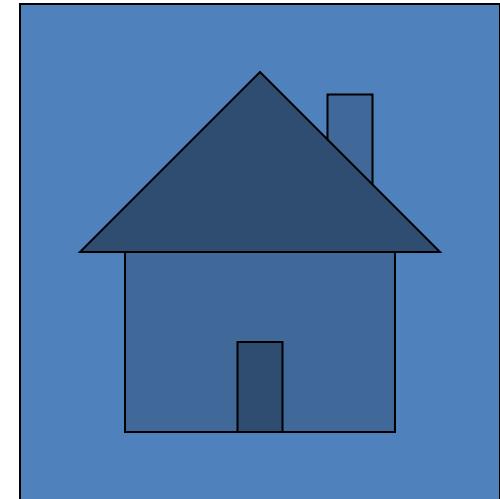
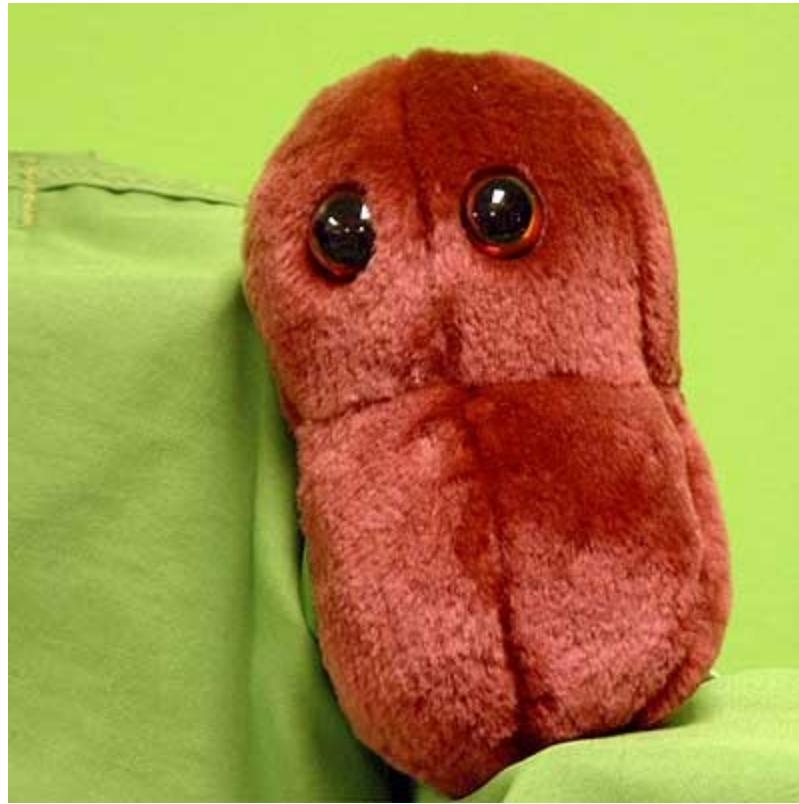
Jak odečíst panel ASLO

- Každý pacient jen jeden řádek, hodnoty ředění jsou uvedeny zde:

Jan Ku č.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Hod nota ml.j.	100	120	150	180	225	270	337	405	506	607	759	911

- Panel se odečítá naležato. Kromě pacientských sér většinou testuje kontrola.

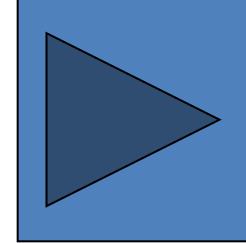
Nashledanou při dalším dílu!

www.giantmicrobes.cz

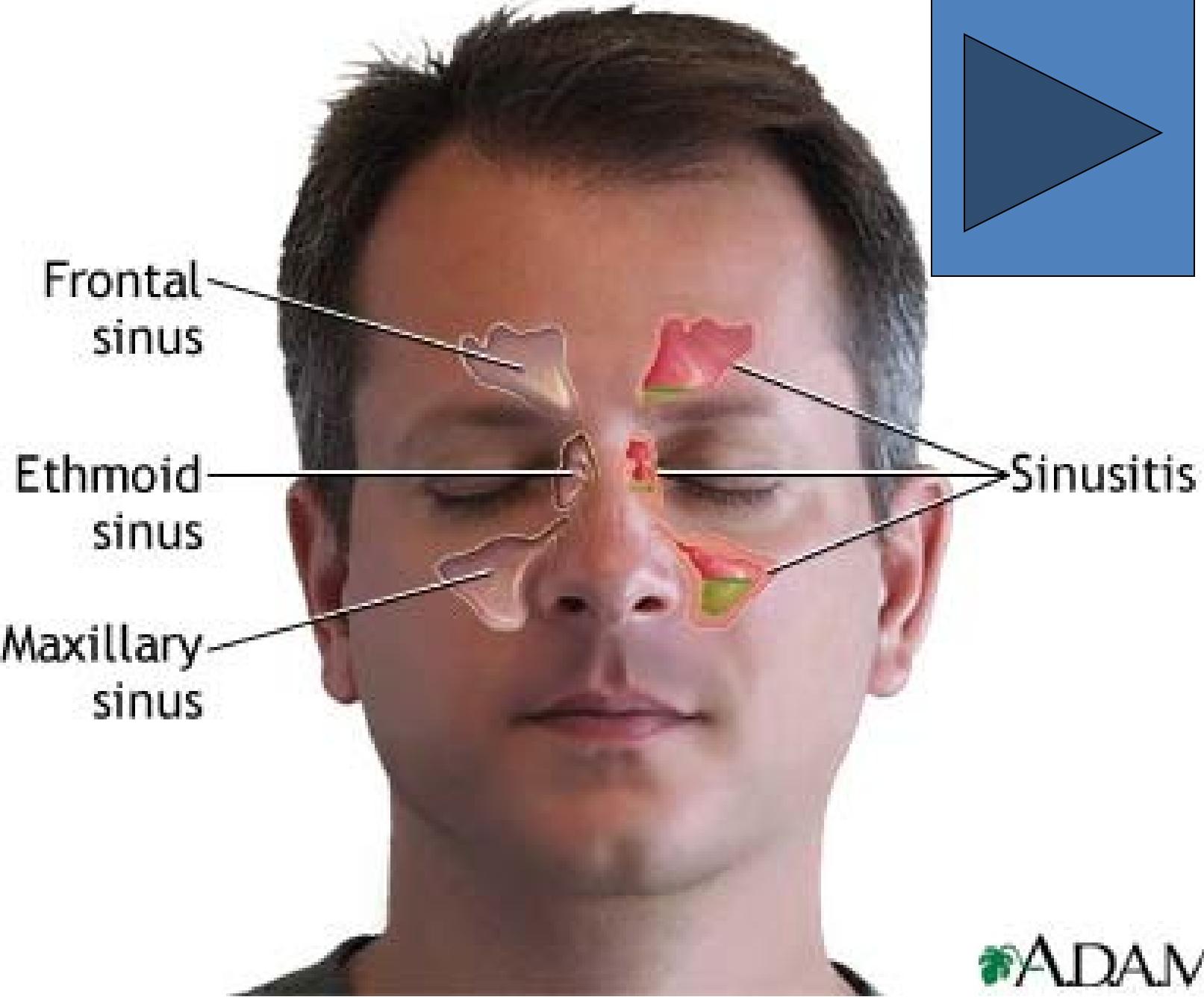
Plyšový streptokok

Bonus 1: Záněty přínosních dutin (sinusitis acuta)

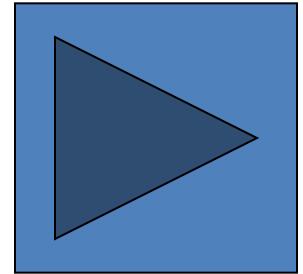

- Přechodný zánětlivý nález v dutinách je normální při klasické rýmě a není důvodem k léčbě (ani při rtg nálezu)
- Důvodem k léčbě je **bolestivý zánět dutin**, který se projevuje bolestí zubů, hlavy, horečkou a trvá aspoň týden, nebo je podrážděný trojklanný nerv (pak ani tak dlouho trvat nemusí)
- Původcem bývá *Streptococcus pneumoniae* či *Haemophilus influenzae*

Sinusitis acuta

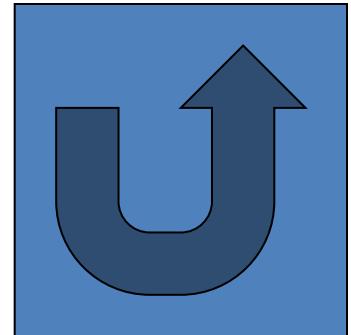

Výplach dutin: ano či ne?

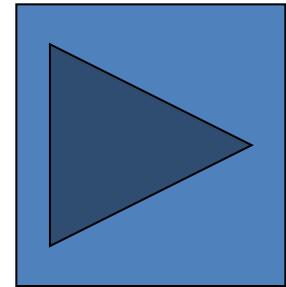
- **Je zbytečné provádět výplach dutin jen za účelem vyšetření.** Zde i mikrobiologové připouštějí empirickou léčbu obvyklých původců
- Pokud se ale provádí výplach s cílem uvolnění dutiny, **je užitečné provést první výplach fyziologickým roztokem a zaslat tekutinu na vyšetření**, a teprve další provést např. borovou vodou s cílem desinfekce dutiny
- Výplach musí být ovšem proveden správně a měl by jej provádět otorhinolaryngolog

Vyšetřování a léčba infekcí přínosních dutin

- **Léčba** by měla být zahájena neprodleně, i bez vyšetření.
- **Lékem volby** je amoxicilin (např. AMOCLEN), alternativou může být doxycyklin (DOXYBENE), u dětí co-trimoxazol (např. BISEPTOL)
- Vyšetřovat **výtěr z nosu či krku je k ničemu**, léčit antibiotiky případného vypěstovaného „patogena“ je přímo chybou.

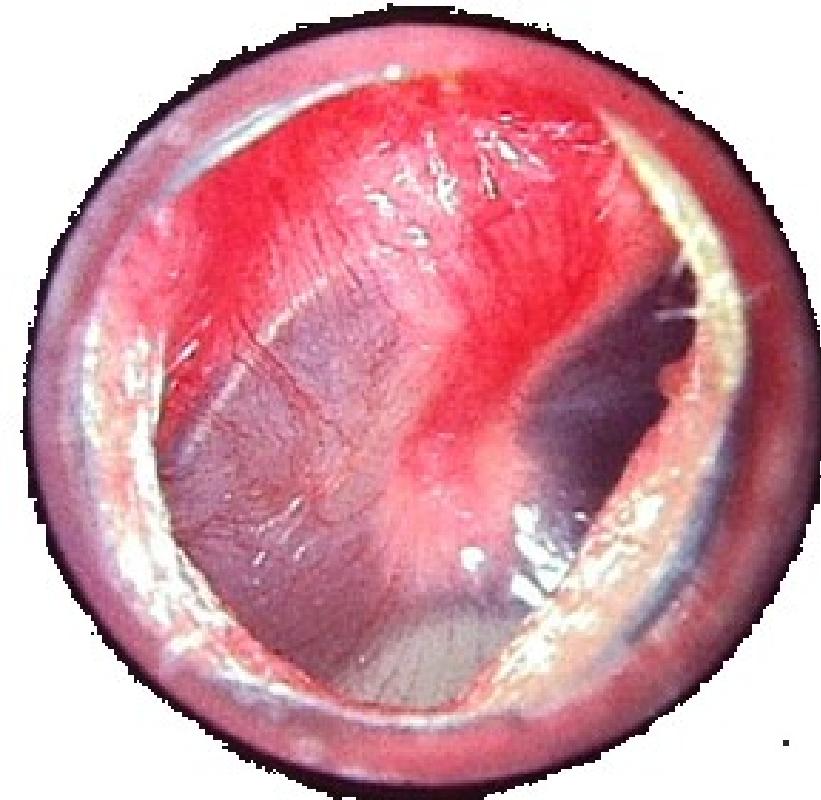
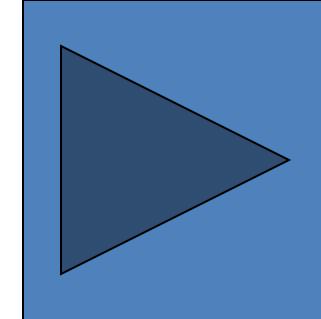
BONUS 2: Zánět středního ucha – otitis media

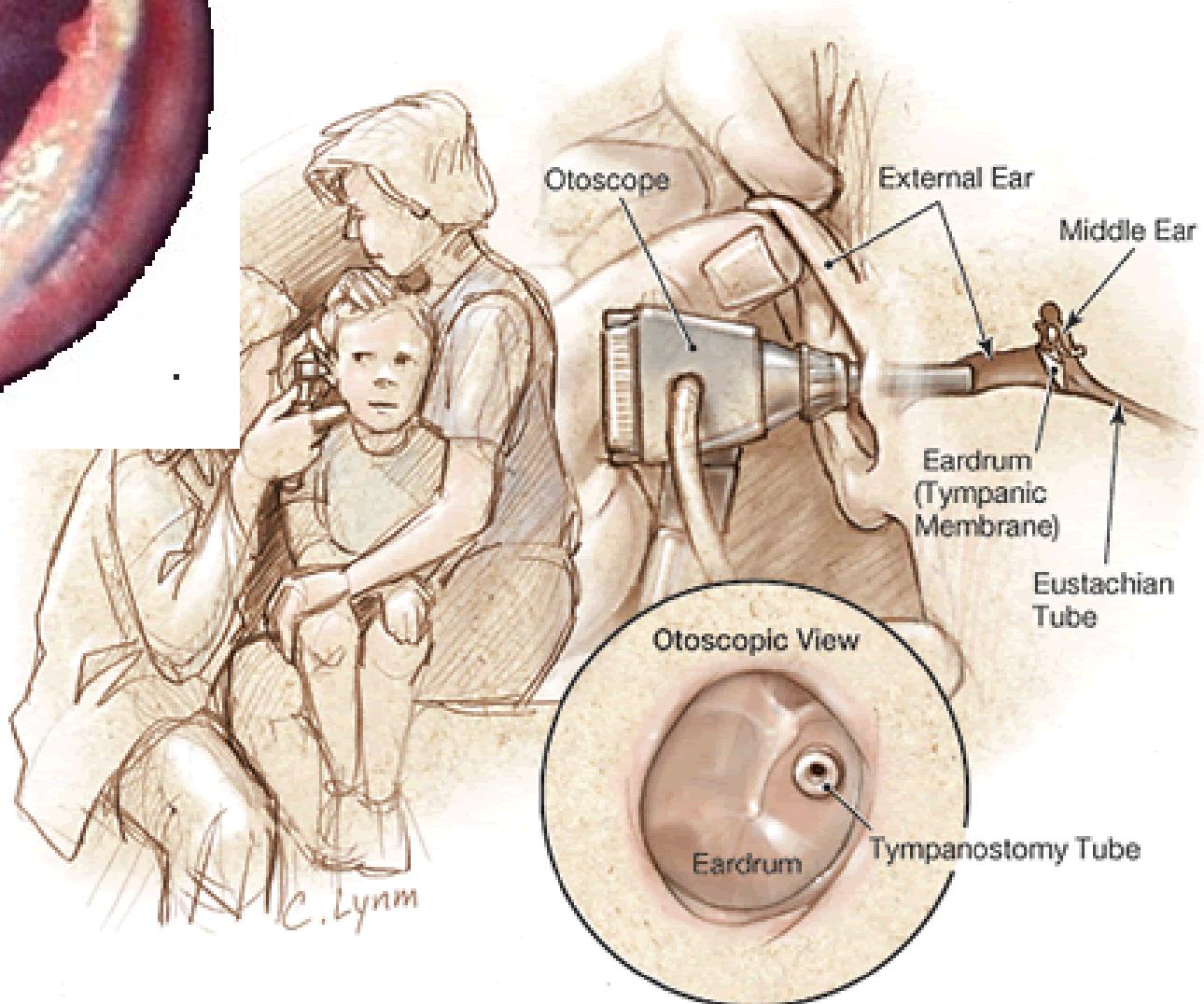
- **Častý u dětí** (krátká vodorovná Eustach. trubice)
- **Původci:** *Streptococcus pneumoniae, Haemophilus influenzae, Moraxella catarrhalis*
- **U chronických** se mohou uplatnit i některé gramnegativní tyčinky

*Nutno odlišit záněty boltce a zevního zvukovodu:
tady je původcem hlavně *Staphylococcus aureus*
(jako u jiných zánětů kůže), léčba lokálně např.
framykoin kapky*

Otitis media

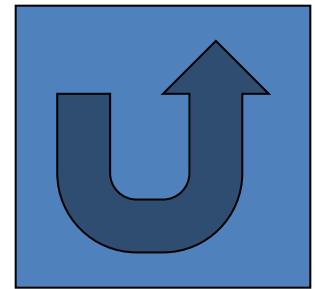

<http://www.otol.uic.edu/research/microscopy/Microscopy/acute1.htm>

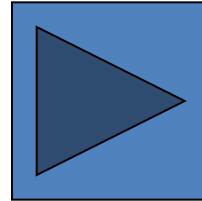
http://www.medem.com/MedLB/article_detailb.cfm?article_ID=ZZZPMV6D1AC&sub_cat=544

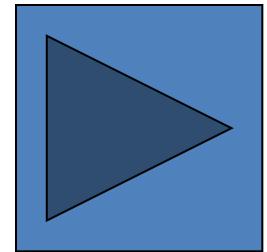
Vyšetřování a léčba infekcí středního ucha

- **Léčba** má smysl, pokud jde o skutečně prokázaný zánět (bolest, zarudnutí, horečka) a nereaguje na protizánětlivou léčbu
- **Lékem volby** je amoxicilin (např. AMOCLEN), alternativou může být co-trimoxazol
- Vyšetřovat **výtěr ze zvukovodu** má smysl pouze po provedené paracentéze (propíchnutí bubínku)
- Jinak má samozřejmě smysl vyšetřit **hnisavou tekutinu**, která je při paracentéze odebrána

BONUS 3: Infekce hltanu a mandlí (pharyngitis, tonsilopharyngitis)

- Akutní záněty hltanu a mandlí:
většinou virové (rhinoviry, koronaviry, adenoviry, ale i při infekční mononukleóze)
- Z bakteriálních nejvýznamnější: akutní tonsilitida (povlaková angína) vyvolaná *Streptococcus pyogenes* (hemolytický streptokok skupiny A)
- Další bakterie: arkanobakteria, další hemolytické streptokoky, pneumokoky aj.
- Vzácné, ale důležité: záškrt, kapavka

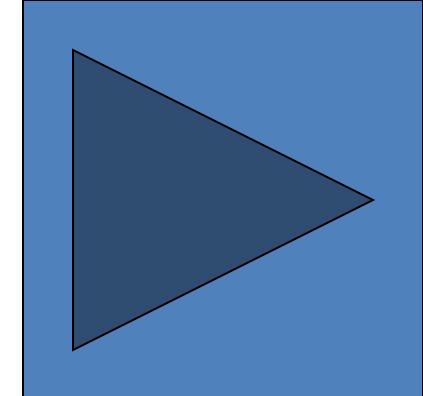

Virová tonsilopharyngitis

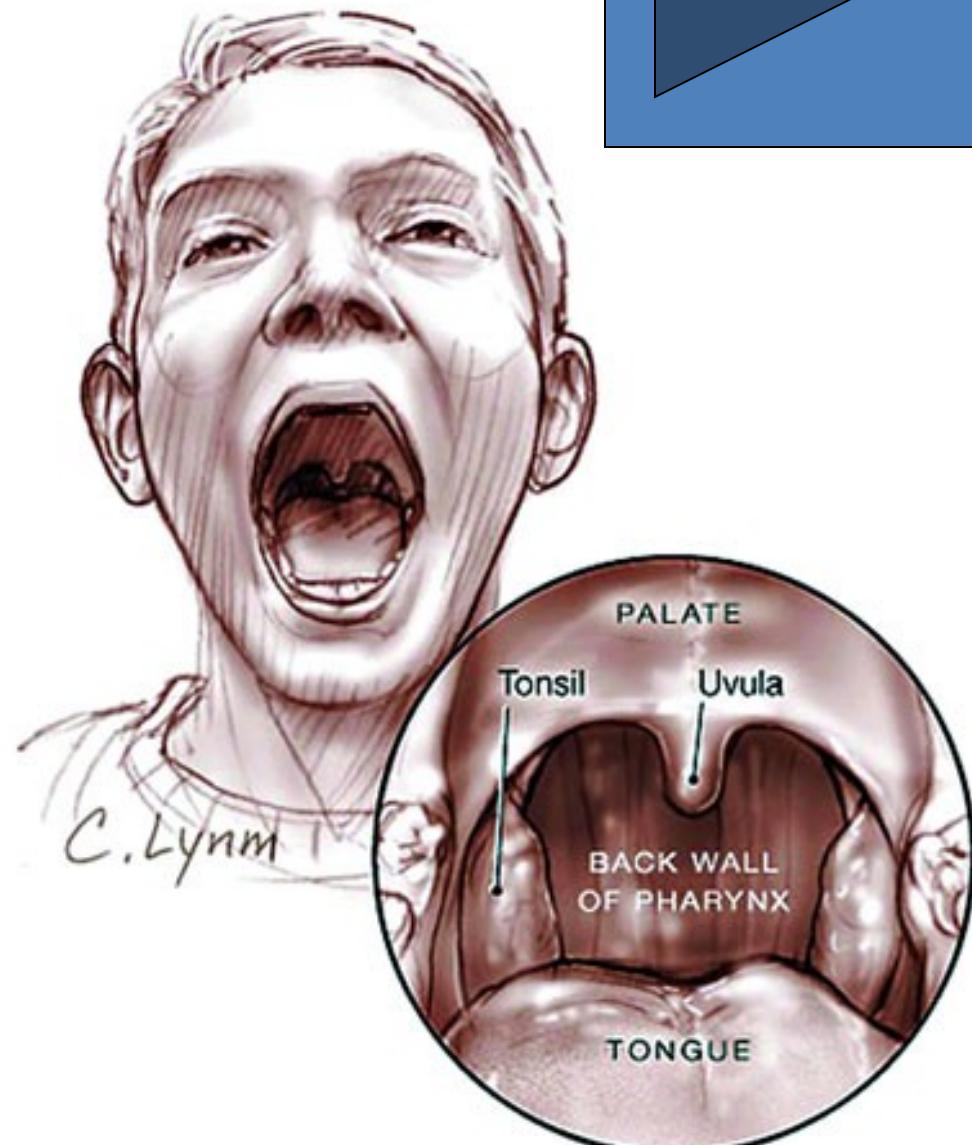

<http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/b/b1/Pharyngitis.jpg/250px-Pharyngitis.jpg>

Tonsilopharyngitis

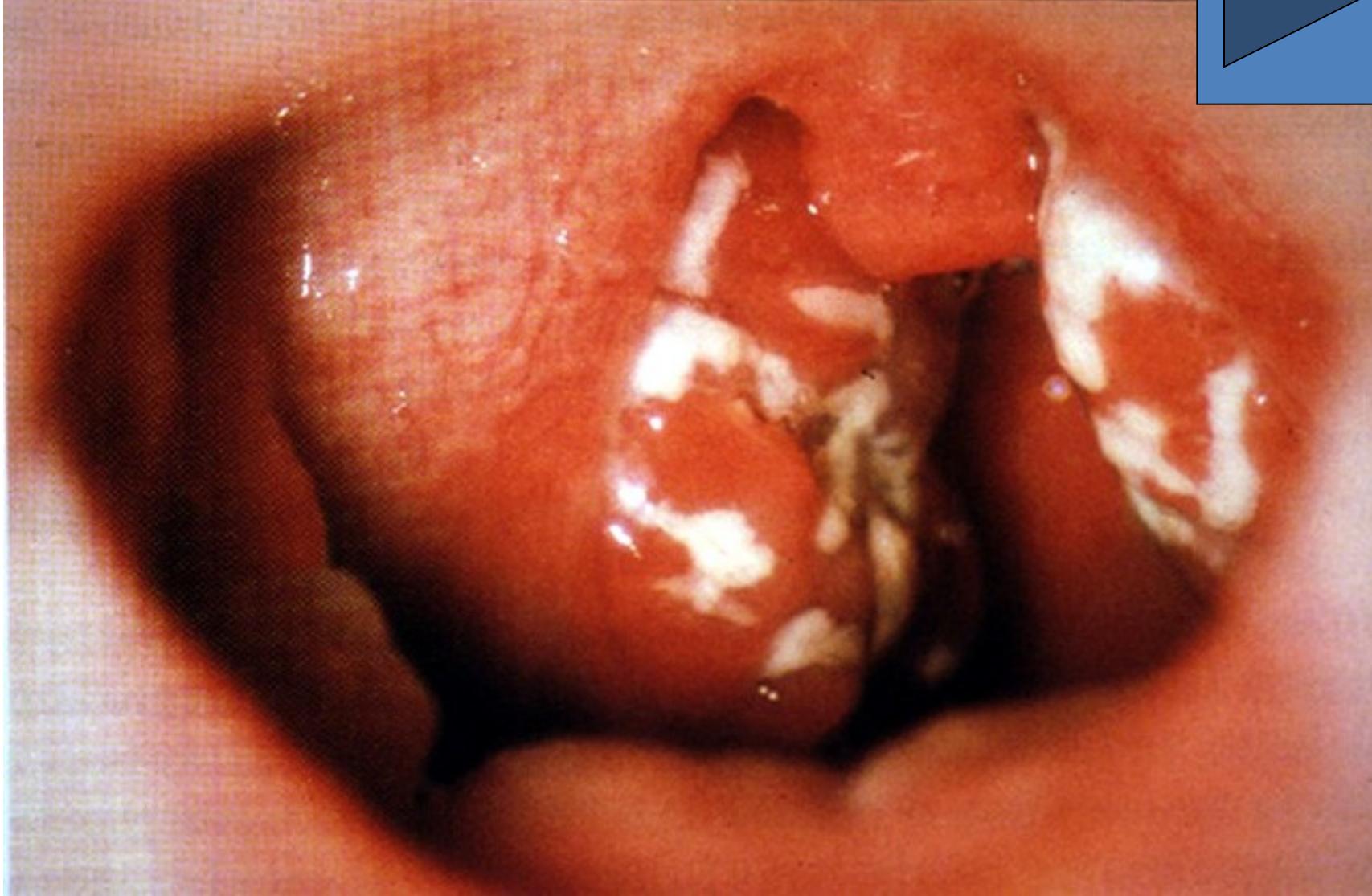
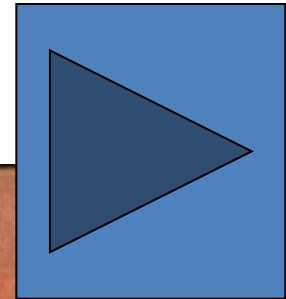
<http://medicine.ucsd.edu/Clinicalimg/Head-Pharyngitis.htm>

<http://www.newagebd.com/2005/sep/12/img2.html>

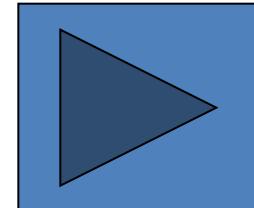
Purulentní bakteriální tonsilitis

<http://www.meddean.luc.edu/lumen/MedEd/medicine/PULMONAR/diseases/pul43b.htm>

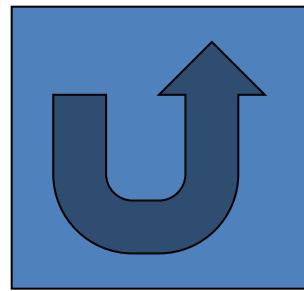

Vyšetřování a léčba infekcí faryngu

- Vždy by měl být proveden **výtěr z krku** (tonsil) pro ověření bakteriálního původu, popř. určení původce.
- Alternativou je rychlý průkaz streptokoka, ovšem při negativním či sporném výsledku je stejně nutná klasická kultivace
- Případně se také hodí **vyšetření CRP** (zvýšený u bakteriálních infekcí)
- Negativní výsledek kultivace u sexuálně aktivní osoby při zvýšeném CRP – uvažovat též o **kapavce** (**klasický výtěr, ale vyznačit na průvodce**)

Léčba tonsilitid a tonsilofaryngitid

- **Léčba by měla být cílená.** U angín způsobených *Streptococcus pyogenes* (a těch je naprostá většina) je lékem volby **V-penicilin**.
- **Makrolidy (RULID, KLACID, SUMAMED)** by se měly používat pouze u alergických pacientů
- Pokud již saháme po počáteční empirické terapii, měli bychom opět volit **V-penicilin, nikoli ampicilin či amoxicilin**, a to kvůli vážným komplikacím v případě infekční mononukleózy